

Oponentský posudek
Diplomová práce_Tomáš Hotbod' CO..
/FaVu_Atelier Performance/
Oponent_M.A. Veronika Bromová

.....

Od malířských začátků přes počáteční uvolněné a spíše spontánní akce v přírodě/nahý běh lesem k vodě, *Nikde Nikdy!*, se Tomáš dostává k více koncepčním formám projevu. Důležitost nalézá ve spolupráci a komunikaci z které může vzniknout něco nového, zbaveného vnímání jen skrze sebe. Začíná spolupráce s Bárou Trnkovou na videoinstalaci *Někde někdy*.

Jedna z prvních videoprací, videokoláž *Rodina*, vizuálně citující z křesťanské ikonografie deskových či oltářních obrazů zobrazujících životy svatých. Skrze osobní důvody představit své rodině co vlastně studuje, ji zapojuje do hry. Na první pohled poměrně statické působení této rodinné videikony nás vtáhne svou čistotou a upřímností. Jednotliví členové rodiny prostě každý zvlášť jen tak postávají, jsou tací jací jsou. Taková „Rodinná konstelace“, Tomáš trochu nejistě přešlapuje uprostřed.

Možná v tomto bodě se začíná projevovat Tomášova potřeba a cit pro identifikaci se „svatým“, s tím co svatost reprezentuje s její silou po dobrém, čistém, touha po oproštění od komplikované a někdy smutné, vyprázdňené reality našich životů často utápěných ve vodách bezmoci, poháněných plytkou zábavů mejdanů. V dalších videích performuje na hřbitově a v bytě kamarádů a „žehná“, vcitíuje se do stavu žehnajícího, jde o pomoc i o vlastní prožitek. Na hřbitově je v zimním období do půl těla svlečený aby měl potřebný fyzický prožitek, snad určitou míru utrpení, kterým si svatí ke své svatosti museli projít. S tímto obdobím souvisí fotografický tryptich *Odpuštění*. Tomáš nám žehná z obrazů v šedých slípech, nemohu v této práci nevnímat jeho jemný smysl pro humor.

Přes odlehčeně působící bower artový videotaneček s kamarádem a pivem se dostává k dokončení videoinstalace na níž začal před 2 lety spolupracovat s Bárou Trnkovou. Technicky zajímavě zpracovaná hrubozrná videa, zpomaleného snového dívčího tance, bojovníka v lese nesoucího pahýl stromu coby zbraň, tunel, světelný bod měsíce, meditace nad hledáním východiska z materiálních životních ustaveností k hledání klidu. Divák se nacházel v obklopení videoobrazů, hovořících mystickou či mythologickou symbolikou, přípravě na boj, lásce nedosažitelné. Pohyb v přírodě podléhající zákonům universa.

Tomášovo následující tvůrčí období vnímám jako posun ke kvalitativně i obsahově novým úrovním práce. Jeho první zahraniční stáž v Hamburku, a změny v osobním životě ho směřují k vystoupení z videobrazů a záznamů performance k živé performance v reálných prostorách a v reálném čase. Společně s Janou Písaříkovou spolupracují na akci v prostorách galerie města Blanska. Po městě v období začínající ekonomické krize rozšiřují leták s nabídkou „práce“, „hledáme performerů!“ . Zatímco Jana komunikuje s pár desítkami příchozích zájemců, Tomáš performuje na chodbách dočasně prázdného muzea. V Hamburku přemýšlí o budoucí realizaci větší performerské akce ve svatém městě Jeruzalémě, uvažuje v intencích zapojení multimedii a online přenosů a tento směr úvah věští počátek dalších posunů k možným „megaartovým“ aktivitám v mezinárodním měřítku. Možná se v tomto blíží a vrací obloukem ke své minulosti studenta podnikatelské školy v jejíž éře se propadal do fantazií geniálních podnikatelských plánů, které se v zásadě mohou blížit k megaprojektům, které dnes nejsou ve světe umění ničím neobvyklým,...jen nosné dostatečně hluboké téma, trocha uvolnění a odvahy. Možnost snoubit bchodní a umělecké kvality a talenty se u Tomáše evidentně nabízí.) Je každopádně nutné ohmatat a vyzkoušet si vlastní potenciál.

V období psaní Magisterské práce stále více vyvěrá myšlenka na možnost stále permanentně

performovat „konstantní performance“, otevírá se prostor pro vznik praktické Diplomové práce, kterou nazval *Co...*

Této prozatím nejfinálnější práci předchází videoperformance *Oslík*. Něžná komunikace oslími pohyby a zvuky vypůjčenými od hračky oslíka z vietnamského tržiště. Tato práce je vícevrstevnou ironií a sebeironií, zároveň propadnutí se do dětскosti, nevinnosti a čistoty, které dovoluje být bláznem.

Co...Co je co?

Nevím přesně jak a nějak se vzpouzím, popisovat slovy všeobsáhlost a všesouvislost Tomášova performančního videotrojtriptichu *Co...*

Důvodem je nedostatečnost nebo přílišná definitivnost slov vyjádřit a popsat to mnohé co se v *Co...*děje. Také pochyby, je-li to nutné, *Co...*je vizuálně fungující práce studenta umění, které by mělo hovořit samo o sobě svou vizualitou, svou silou skrytou v symbolické řeči obrazu, těla, výrazu, gesta, zvuku, vzdechu, šklebu, ...s pomocí kamarádů rekvizit. Je třeba pouze se dívat, napojit se, otevřít se, rezonovat.

Co... je současným vrcholem v pyramidě odvedené práce. Obsahuje v sobě mnoho z předešlého, ale je velmi čistým extraktem. Formálně dotažená, kompaktní, ale vůbec ne ztuhlá práce. Na diváka přeskakuje stav radosti a vytržení, vtahuje poctivostí a opravdovostí. *Co...*je 9 hodinových nesetřihávaných záznamů Hotbod'ových performancí. Na devíti mini scénách vymezených lidskou figurou v Tomášově životní velikosti se odehrávají děje na zcela náhodně nalezeném zlatém pozadí, opět ta křesťanská ikonografie,...a mnohem více.

Na každém ze třech triptichů se vyskytují 3 Hotbod'ova alterega. Někdo jako „poťouchlý cestovatel“ uprostřed. Vlevo ruka, mává? Někdo jako někdo v kukle,...zloch? Vojenské boty a ohozy,...popel seškrábaný z ohořelého kůlu jednoho z účinkujících neživých kamarádů s živou symbolikou-obsahem. Kůl jako připomínka Božích muk? Kůl obalený šedým filcem, ochrana, hledání stability. Opačně ukřížovaný Ježíš otočený zadnicí k divákovi.) Bavilo mě sledovat počátek, proces a uzavření pomyslného kruhu, konstantní performance.

V Tomášově práci můžeme nacházet mnoho významů a mnoho připomínek něčeho známého co se nás už dotklo, nebo dotýká, nebo dotýkat bude, protože svět je koule a všechny ty energie okolo nás probíhající po a pod povrchem se nás prostě týkají at chceme či ne. Jak se do lesa volá tak se z lesa ozývá. Bavilo mě sledovat tuhle hru v které nic není černé nebo bílé, dobré nebo špatné, jsme to jen my, kdo to všechno spoluvytváříme. Je to svět kde není jasné kdo je terorista a kdo oběť, kdo vězeň a kdo vězněný. Kdo hříšník a kdo svatý. Jsme jen lidmi, kterým byl nadělen neuvěřitelně silný tvořivý potenciál a jak to vidím je potřeba se bít za jeho pokud možno co nejpozitivnější využití. Dělat umění, které otevírá unavené oči je jednou z možností.

Hodnotím výborně a doporučuju práci Tomáše Hotbod'ě k získání akademického titulu Magistr umění.

M.A. Veronika Bromová
Střítež u Poličky, usedlost Chaos 68,
572 01, okres Svitavy

mobil: 602 315 215
e-mail: verbrom@gmail.com

5.5.2011 Veronika Bromová